Gregor IX., Papst; Bernardus Bottonius [Sonst.]: Co[m]pilatio decretaliu[m] gregorij ix.
Venedig, 22.VI.1482 [GW 11465] [Sack 1645] Seite 119a

te altera ꝯpromisit[a]: ⁊ īfra. Lʒ aūt eidē duci lrās nrās miserim⁹: vt ad ꝯponendū īter partes laborare deberet: cū tñ ītentiōis[b] nostre ñ fuerit īmutare sniam ipsaʒ: vel sopitas ꝑ eā q̄rimonias suscitare: mādamus quatenus ꝑfatis lris ñ obstātib⁹ q̄cq̄d per ꝑnominati ducis arbitriū ꝯ ipsi⁹ legati sniam inueneritis esse factū: ī irritū reuocetis[c]: ei districtius ihibentes ne vlterius in cōpromisso ꝓcedat eundē ad restitutionē obsidū[d] occasione illi⁹ cōpromissi sibi datorū: vt ipsius arbitrium seruaretur: per censurā ecclesiasticā compellentes.

Gregorius nonus decāo ⁊ magistro .p. cañ. sācti petri atrabateñ. dioc.

Innotuit nob̄ gulielmo laico conq̄rēte: ꝙ cū .o. laicus super quadā summa pecunie corā iudicib⁹ aucte apostolica conuenisset: tandē fuit a partib⁹ in duos arbitros cōpromissum: sic tñ ꝙ si illi duo adinuicem discordarēt: tertiū adderēt iudices nomiati retēta penes se cōpellendi partes ad obseruandū arbitrium per dictos arbitros ꝓmulgandū nihilominus potestate[e]. Cū qʒ tertius arbiter a iudicib⁹ predictis electus cuʒ altero duorū ipsū parti alteri condēnasset: idē ex eo sentiens a sepedictis iudicibus se grauari: ꝙ ipsuʒ ad obseruātiā huiusmodi arbitrij cōpellebant: nostrā appellauit audientiā: sed ipsi appellatiōe contempta excōmunicationis tulerunt sententiā ī eundem. Ideoqʒ mandamus: quatenus si est ita: cū legali[f] sit ꝓuisione statutum: vt cōpromissum de incerta persona in arbitrum assumenda non teneat: dictam excommunicationis sententiam denuncietis penitus nullam esse.

Idem abbatisse ⁊ conuentui Jotreñ.

a Compromisit. supple in ducē: q contra sniaʒ veniēs iniquū arbitriū ꝓmulgauit. ⁊ sic pōt ꝯpromitti in laicū de rebus ciuilibus: vt hic dicit: sed ñ de spūalib⁹: vt. s̄. e. ꝯtingit. vbi de hoc. Sʒ q̄liter potuit ꝯpromitti ī ducē de his sup q̄bus snia lata erat: nā trāsactio seu ꝯpositio dʒ fieri ꝺ re dubia ⁊ lite incerta. ff. de transac. l. i. sed cuʒ res hic certe erant per sniam a qua ñ fuit appellatū nec supplicatū: ⁊ ideo trāsigi siue cōpromitti ñ potuit. C. ꝺ trasac. si cā. ⁊ ff. ꝺ transac. ēt post reʒ ⁊ ff. de condi. inde. elegāter. §. si post. ad qd ꝯpromissū fuit hic ꝺ re certa. Hec dubitatio soluitur in lra: q2 nō fuit ꝯpromissū ad hoc vt snia mutaret̄: sʒ vt illi illo duce mediāte desisterent ab iniurijs q̄s faciebāt eꝑatibus illis: vt. j. sequitur.

b Intentionis. semꝑ recurrendū ē ad intentionem scribentis: vt h̄ dicit: ⁊. s̄. de ꝓcu. petitio. ⁊. s̄. de of. or. lʒ. ⁊. s̄. de vsu pal. ex tuarꝫ. ⁊. j. de prebē. cū cām. ⁊. c. vl. q2 eius ē interpretari cuius ē ꝯdere. j. de sen. ex. int̄ alia ⁊. xi. q. i. §. ex his. ⁊. C. de le. l. vl.

c Reuocet[is]. Sʒ vr: ꝙ arbitriū tale non sit reuocāduʒ siue sit equum siue iniquum. ff. de arbi. diem. §. stari. Dicas ergo: ꝙ siue quis fuerit arbitrator siue amicabilis compositor: non est standuʒ iniquo arbitrio: sed reducendum ē ad arbitrium boni viri. ff pro socio. si societatem. §. arbitrorū. immo ⁊ si iurasset dʒ reuocari. j. de iureiur. qñtauallis ⁊. ff. de ritu nup. quāqꝫ. ff. de ope. liber. si libertus. siue etiam arbiter fuerit: ⁊ eodem modo non est stādum iniquo arbitrio. s̄. e. c. i. ⁊. ij. Et ꝑterea ideo reuocatur: q2 iam latum erat contra sniam directe: sed super hoc nō fuerat compromissum: vt sententia reuocaretur ꝑ arbitrium ꝭm ꝙ in littera dicitur. ⁊ arbitrium non extendit̄ nisi ad ea tm̄ de quibus cogitatum est: ⁊ expressum ī cōpromisso. s̄. eo. cum dilecti. vbi de hoc. b.

d Obsidū. s. c. j. de iureiur. ex rescripto. ⁊ xxiij. q. vl. vt pridem. ⁊. ff. qui testa. fa. possunt. obsides. Sed ꝯtra dicunt leges: quia liberi homines obligari ñ possunt. C. que res pig. ob. pos. q filios. ⁊. j. ꝺ pig. lator. So. obsides bene dari possunt: vt dicunt iura primo inducta: nec dicuntur obligari loco pignoris: sed tenentur obsides: vt fiat quod inter partes conuenit. ⁊ ita cū solutuʒ sit arbitrium ⁊ reuocatum debent obsides restitui: q2 sublato principali ⁊ accessoriū. j. ꝺ fi. istru. iter dilectos. j. ꝺ fo. ꝯpe. si diligēti

e Innotuit. potestate. sic ēt ꝯpromittitur in iudicem retenta delegata potestate. j. de preben. nisi. ⁊. j. de presump. lras ⁊ tunc iudex potest vti ꝺ legata iurisditione: si expedierit ⁊ arbitraria potestate: vt in decre. nisi. sʒ hic non poterat retinere huiusmodi arbitrij executionem: nisi ꝑ ꝓrogationē iurisditionis de consensu partiū que hic iter uenit. Sed hic ñ valuit ꝓrogatio: q2 non valuit ꝯpromissum de incerta ꝑsona assumenda: ⁊ sic ñ poterat fieri executio: lʒ intenderent ꝓrogare iurisditionem delegatam ꝺ vno negocio ad aliꝺ. b

f Legali. vt. ff. e. iteʒ si vnus. §. si in duos. quia compromissum de incerta persona ñ valet: vt ibi dicit: q2 in assumenda illa tertia persona isti iudices poterant dissentire: ⁊ sic res sine exitu futura ē. Ar. contra. j. c. ꝓxi. sed ibi soluit: ⁊ sic iudex certus esse dʒ: al's non valet ꝯmissio. s̄. de rescrip ad hec. ⁊ sic ꝓcurator cert⁹ esse dʒ. ff. de ꝓcu. l. ij. sic ⁊ tutor incertus dari nō pōt. ff. ꝺ testa. tutel. tutor incertus. ⁊. l. duo sunt ticij. ⁊ insti. de lega. §. tutor. Et iō cū a principio non tenuerit ꝯpromissum: lʒ fuerit postmodū cōcordes in asumēda tertia ꝑsona: ñ tm̄ tenuit arbitriū ⁊ sic nec snia ēt excōmunicatiōis ꝓpter hoc lata. Et sic est ar. ꝙ si ꝑncipale non tenet: nec accessoriū. j. de fo. cōpetē. si diligēti. ⁊. j. de fide instrumen. inter dilectos. ⁊. C. de legi. nō dubiū. Itē ar. quod ab initio ñ tenet: postea non ꝯualescit. ff. de reg. iur. qꝺ i initio. ⁊. xvi. q. iij. §. potest. ꝟ. qꝺ si ꝓuat⁹. Itē est arg. hic: ꝙ lʒ res ad eū casum perueniat: a quo pōt hr̄e initiū: tm̄ non valet. Hic nō valuit ꝯpromissum: quia terti⁹ arbiter incertus erat. sed manifeste ꝯdicit. j. de appel. cum speāli. vbi dr̄: ꝙ duo arbitri sunt eligendi: ⁊ si concordare non pnt: assumant tertiū: ⁊ sic tertius arbiter incertus est. Qualiter respondebis. Potest dici: ꝙ illud est speciale in cā recusationis q2 illi arbitri nō dicunt̄ veri arbitri: imo quasi naturā iudiciuʒ sapiunt: q2 iurisditionē videntur habere: ar. s̄. de offi. delega. suspitionis. Uel dicas: ꝙ non ē contra. ibi enim statuit ius: ꝙ duo arbitri eligantur a partib⁹ q de suspitionis cā cognoscāt: ⁊ si illi duo non concordant: ipsi arbitri eligant tertiū. s̄. de of. dele. suspitionis. sed partes nō eligāt illos: vt si discordes fuerint: eligāt tertiū: sed simpliciter eligunt duos nulla mentione habita de tertio. ⁊ ius ondit ibi qd facere debeāt ptes: ⁊ quid postea ipsi arbitri: cū in fine nō poterūt ꝯcordare. ⁊ ēt qꝺ dicit

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/gregorIX1482/0241
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST